

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 437/05
25.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића, др Глигорија Спасојевића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа, са саветником суда Зораном Поповићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др., решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца оптуженог, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крушевцу К.89/04 од 15.12.2004. године, на седници већа одржаној, дана 25.04.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбе Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца оптуженог АА, се **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване и пресуда Окружног суда у Крушевцу К.89/04 од 15.12.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Наведеном пресудом, оглашен је кривим АА, због кривичног дела из члана 47. став 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора, у трајању од десет година и кривичног дела из члана 33. став 1. ЗООМ, за које му је утврђена казна затвора, у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора, у трајању од десет година и шест месеци, у коју казну је оптуженом урачунато време проведено у притвору, од 25.06.2004. године, до правноснажности пресуде. Од оптуженог је одузет пиштољ "Чешка збројовка праха" калибар 6,35мм, бр. 3549871. Истом пресудом, оптужени је обавезан, да плати трошкове кривичног поступка 51.775,00 динара у буџетска средства, а оштећенима 62.400,00 динара и паушал у износу од 6.000,00 динара. Оштећени су са имовинско-правним захтевом упућени на парницу.

Против ове пресуде жалбу су благовремено изјавили:

-Окружни јавни тужилац у Крушевцу, првостепену пресуду побија, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом, да се првостепена пресуда преиначи, тако да се оптуженом изрекне строжа казна;

-бранилац оптуженог, адвокат АБ, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом, да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу, бранилац оптуженог је предложио, да се жалба Окружног јавног тужиоца, одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац Србије је у поднеску, под Ктж.570/05 од 31.03.2005. године, предложио, да се жалба Окружног јавног тужиоца уважи, а жалба браниоца оптуженог, одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа, па је након разматрања списка предмета, побијане пресуде, навода и предлога у жалбама Округног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, одговора на жалбу и предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући првостепену пресуду, у смислу члана 380. став 1. ЗКП, Врховни суд није нашао да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, нити повреда кривичног закона, на које пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, из члана 368. став 1. тачка 10. и 11. ЗКП. Врховни суд налази, да је првостепена пресуда заснована на доказима, који су изведени на главном претресу. Стога су, неосновани наводи у жалби браниоца оптуженог, да је првостепена пресуда заснована на доказима на којима се по закону не може заснивати и то, на обавештењима која су органи унутрашњих послова прикупили од грађана у предкривичном поступку. Надаље, неосновани су наводи у жалби, да је изрека првостепене пресуде неразумљива, противречна разлозима, да нису наведени разлози о одлучним чињеницама и да су наведени разлози нејасни. По оцени Врховног суда, изрека првостепене пресуде је разумљива и није противречна разлозима у погледу свих одлучних чињеница за доношење правилне и законите одлуке. У том смислу, у изреци је дат конкретан опис кривичног дела, због којег је оптужени оглашен кривим, а самим тим, што је у образложењу дат детаљнији опис објективних и субјективних обележја кривичног дела не чине изреку пресуде, противречну разлозима. Надаље, по оцени овог суда, првостепени суд је у образложењу, након свестране оцене свих изведених доказа на главном претресу појединачно и у вези са осталим изведеним доказима, дао јасне и непротивречне разлоге у погледу свих чињеница, које су непосредно претходиле извршењу кривичног дела и то да оштећени са секиром у руци није напао оптуженог.

Жалбом браниоца оптуженог, се неосновано побија првостепена пресуда, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези, наводи, да је оптужени оштећеног лишио живота у нужној одбрани, одбијајући истовремени противправни напад. Из списка и одбране оптуженог произилази, да оптужени признаје, да је лишио живота оштећеног, с тим, што се у жалби понавља одбрана оптуженог, дата пред првостепеним судом, да је поступао у нужној одбрани. Оваква одбрана оптуженог, детаљно је цењена од стране првостепеног суда и с тим у вези, су дати јасни и непротивречни разлози (страна 6 став четири и страна 7 став три и четири првостепене пресуде). У вези тога, Врховни суд, налази, да је првостепени суд правилно оценио, преваходно исказ сведока ВВ, очевидца догађаја, да су се оптужени и оштећени расправљали и да оштећени, пре него што је лишен живота, није имао у рукама секиру, како то оптужени наводи у својој одбрани. Надаље, када се има у виду чињеница, да је оптужени у оштећеног испалио четири метка, са растојања, од око 3 до 4 метра, то је и по оцени овог суда, неоснована одбрана оптуженог, да га је оштећени напао, са секиром у руци. Поред тога и сведоци ГГ и ДД, потврђују, да оштећени није носио било какав предмет са собом, када је одлазио на место догађаја. По оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно утврдио, да је оптужени умишљајно лишио живота оштећеног. И у погледу ове чињенице, првостепени суд је навео, јасне и конкретне разлоге, на страни 10 став шест и седам, побијане пресуде, имајући у виду, како околности, које су претходиле критичном догађају, тако и саме околности, под којима је кривично дело извршено.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због повреде кривичног закона. Врховни суд, налази, да је првостепени суд, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао, да је оптужени извршио кривично дело, из члана 47. став 1. КЗ РС. Како из чињеничног стања, не произилази, да је оштећени напао оптуженог, то су неосновани наводи у жалби, да је оптужени поступао у нужној одбрани и с тим у вези, да је првостепени суд, погрешно поступио, када није применио одредбу члана 9. ОКЗ.

Жалбама Округног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, се неосновано побија првостепена пресуда, због одлуке о кривичној санкцији. Врховни суд, налази, да је првостепени суд, правилно и у довољној мериценио све околности, у смислу члана 41. ОКЗ, које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, те након утврђених појединачних казни за наведена кривична дела, оптуженом, изрекао јединствену казну затвора, која је сразмерна, степену друштвене опасности извршених кривичних дела и оптуженог као извршиоца. С тим у вези, у жалби Округног јавног тужиоца се неосновано, наводи, да је првостепени суд, преценио значај олакшавајућих околности, да је оптужени отац једног пунолетног детета и да је испољио кајање, због извршеног кривичног дела. Надаље, у жалби браниоца оптуженог се неосновано наводи, да првостепени суд није у довољној мериценио здравствено стање оптуженог (почетни знаци паркинсонове

болести и туморски процес на плућима). Стога ће се и по оцени Врховног суда, наведеном казном постићи сврха кажњавања, прописана чланом 33. ОКЗ.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Зоран Поповић, с.р. Предраг Глигоријевић, с.р.

За тачност отправка

ТТ